

31998R0075

13.1.1998

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 7/3

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 75/98**z dnia 12 stycznia 1998 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) NR 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) NR 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽¹⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 89/97 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 249,

a także mając na uwadze, co następuje:

należy włączyć do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽³⁾, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1427/97 ⁽⁴⁾, definicję terminu „kraje EFTA” używanego w kontekście wspólnotowych reguł tranzytu; dlatego należy uwzględnić fakt, że do Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej ⁽⁵⁾, zwanej dalej „Konwencją”, przystąpiły inne państwa niż pierwotne państwa Wspólnoty i kraje EFTA;

w celu uproszczenia pracy podmiotów gospodarczych i administracji celnej należy wprowadzić zmiany w przepisach dotyczących tranzytu i potwierdzania wspólnotowego statusu towarów przewożonych drogą morską;

obecnie obowiązujące przepisy dotyczące tranzytu i potwierdzania wspólnotowego statusu towarów przewożonych drogą morską okazały się niewłaściwe, gdyż szczególne cechy transportu morskiego nie mają odpowiedników w innych rodzajach transportu; w związku z tym, obecnie obowiązujące przepisy nie gwarantują poboru długu celnego i innych opłat, którymi obciążone są towary;

zastosowanie w praktyce wspólnotowej procedury tranzytowej, obowiązkowej w przypadku przewozu towarów niewspólnotowych drogą morską, jest niemożliwe ze względu na wspomniane cechy;

należy ustanowić gwarancję mającą zapewnić pobór długu celnego i innych opłat za towary przewożone zgodnie z regułami tranzytu w przypadku transportu drogą morską, dokonywanego regularnymi liniami żegludowymi;

konieczne jest określenie sposobu identyfikacji towarów wysyłanych do lub przywożonych z tej części obszaru celnego Wspólnoty, gdzie nie są stosowane przepisy dyrektywy Rady 77/388/EWG ⁽⁶⁾, ostatnio zmienionej dyrektywą 96/95/WE ⁽⁷⁾; towary powinny być identyfikowane za pomocą dokumentu T2LF lub, jeżeli towary przewożone są w ramach wspólnotowej procedury tranzytu wewnętrznego, poprzez umieszczenie na formularzu zgłoszenia T2 specjalnego wpisu;

dla towarów wspólnotowych wysyłanych z jednego punktu znajdującego się na obszarze celnym Wspólnoty do drugiego, przewożonych wyłącznie drogą morską lub powietrzną przez terytorium jednego lub kilku krajów, które przystąpiły do Konwencji nie powinno być wymagane stosowanie wspólnotowej procedury tranzytu wewnętrznego tylko dlatego, iż towary przewożone są przez terytorium tych krajów;

doświadczenie wykazało potrzebę ograniczenia zakazu korzystania z gwarancji generalnej w systemie tranzytu wspólnotowego do określonego okresu;

do celów uproszczenia procedur administracyjnych wskazane jest ujednoczenie poszczególnych formularzy stosowanych w ramach procedury wspólnotowej i wspólnej procedury tranzytowej oraz połączenie w jeden wykaz wykazów niektórych towarów wrażliwych wymienionych odpowiednio w załącznikach 52 i 56 do rozporządzenia (EWG) nr 2454/93;

rozszerzenie wspólnotowej procedury tranzytowej na Andorę i San Marino wymaga pewnych zmian w formularzach;

okres przejściowy w wymianie handlowej między Wspólnotą w jej składzie z dnia 31 grudnia 1985 r. z jednej strony, a Hiszpanią i Portugalią z drugiej, jak również w handlu między tymi dwoma państwami dobiegł końca z dniem 31 grudnia 1995 r. powodując, że nie są już potrzebne dokumenty i procedury do identyfikacji towarów będących przedmiotem wymiany handlowej; dlatego rozporządzenie Komisji (EWG) nr 409/86 ⁽⁸⁾, zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3716/9 ⁽⁹⁾ powinno zostać uchylone;⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.1997, str. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. L 196 z 24.7.1997, str. 31.⁽⁵⁾ Dz.U. L 226 z 13.8.1987, str. 2.⁽⁶⁾ Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1.⁽⁷⁾ Dz.U. L 338 z 28.12.1996, str. 89.⁽⁸⁾ Dz.U. L 46 z 25.2.1986, str. 5.⁽⁹⁾ Dz.U. L 351 z 20.12.1991, str. 21.

artykuł 188 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92, zwanego dalej „Kodeksem”, przyznaje obniżone stawki celne na przywóz produktów rybołówstwa złowionych przez statki wspólnotowe na wodach terytorialnych państw trzecich; najlepszym rozwiązaniem w stosunku do tych produktów będzie wprowadzenie wzorcowego świadectwa, zawierającego wszelkie deklaracje konieczne do przedłożenia wraz ze zgłoszeniem o dopuszczenie towarów do swobodnego obrotu;

zwykle zobowiązanie Państw Członkowskich do przechowywania do dyspozycji Komisji wykazów przypadków, określonych w art. 870 i 889 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, wystarczy nie tylko do zapewnienia prawidłowego przebiegu kontroli dokonywanej w ramach zasobów własnych, ale również do ochrony interesów finansowych Wspólnoty; dlatego też jest właściwe w celu uproszczenia obowiązków Państw Członkowskich zniesienie obowiązku przekazywania tych wykazów Komisji;

kody ustanowione w rozporządzeniu (EWG) nr 2454/93 nie obejmują towarów zwróconych w rozumieniu art. 185 Kodeksu, jak również towarów z państw trzecich dopuszczonych do swobodnego obrotu w kraju, z którym Wspólnota zawarła Umowę o unii celnej, przed ich powrotną wysyłką do Wspólnoty; w związku z tym, należy uzupełnić wykaz kodów o te kategorie;

przepisy niniejszego rozporządzenia są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 2454/93 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 309 dodaje się lit. f) w brzmieniu:

„f) »kraje EFTA« oznaczają:

wszystkie kraje EFTA oraz pozostałe kraje, które przystąpiły do Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej (*)

(*) Dz.U. L 226 z 13.8.1987, str. 2.”;

2) w art. 311 wprowadza się następujące zmiany:

a) skreśla się lit. b);

b) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Towary ujęte w akapicie pierwszym lit. a), które są przewożone wyłącznie drogą morską lub powietrzną, nie muszą przemieszczać się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu wewnętrznego”;

3) w rozdziale 3 tytuł II część II tytuł otrzymuje brzmienie:

„Status celny towarów”;

4) artykuł 313 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 313

1. Z zastrzeżeniem art. 180 Kodeksu i wyjątków wymienionych w ust. 2, wszystkie towary znajdujące się na obszarze celnym Wspólnoty uważa się za towary wspólnotowe, chyba że potwierdzono, że nie mają one statusu wspólnotowego.

2. Poniższe towary nie są uważane za towary wspólnotowe, chyba że ich status wspólnotowy został potwierdzony zgodnie z przepisami art. 314-323:

- towary wprowadzone na obszar celny Wspólnoty zgodnie z art. 37 Kodeksu;
- towary składowane czasowo lub znajdujące się w wolnym obszarze celnym bądź składzie wolnocłowym;
- towary objęte procedurą zawieszającą.

Na zasadzie odstępstwa od niniejszego przepisu i zgodnie z art. 38 ust. 5 Kodeksu, towary wprowadzone na obszar celny Wspólnoty uważa się za towary wspólnotowe, chyba że potwierdzono, że nie mają one statusu wspólnotowego:

- jeśli przewożone drogą powietrzną towary zostały załadowane lub przeładowane we wspólnotowym porcie lotniczym w celu wysyłki do innego portu lotniczego znajdującego się na obszarze celnym Wspólnoty, o ile przewożone były na podstawie jednolitego dokumentu przewozowego wystawionego w Państwie Członkowskim,
- jeśli transportowane drogą morską towary przewożone są między portami znajdującymi się na obszarze celnym Wspólnoty regularną linią żeglugową, która uzyskała zezwolenie zgodnie z art. 313a i 313b.”;

5) dodaje się art. 313 a i 313 b w brzmieniu:

„Artykuł 313a

1. Regularna linia żeglugowa oznacza linię żeglugową, której statki w sposób regularny przewożą towary jedynie między portami znajdującymi się na obszarze celnym Wspólnoty, przy czym nie mogą one przyplывать z lub do, ani zawijać do miejsc znajdujących się poza tym terytorium lub w portowym wolnym obszarze celnym na tym terytorium.

2. Organy celne mogą zażądać przedstawienia dowodów, że przestrzegane są przepisy dotyczące linii żeglugowych objętych zezwoleniem.

Jeśli organy celne stwierdzą, że przepisy dotyczące linii żeglugowych objętych zezwoleniem nie są przestrzegane, niezwłocznie informują o tym wszystkie zainteresowane organy celne.

Artykuł 313b

1. Na wniosek przedsiębiorstwa żeglugowego, organy celne Państwa Członkowskiego, na obszarze którego przedsiębiorstwo ma swoją siedzibę lub przedstawicielstwo, mogą udzielić zezwolenia, w porozumieniu z organami celnymi pozostałych zainteresowanych Państw Członkowskich, na utworzenie regularnej linii żeglugowej.

2. We wniosku należy podać następujące informacje:

- a) nazwy danych portów;
- b) nazwy statków mających zezwolenie na regularne przewozy; oraz
- c) wszystkie innego rodzaju informacje, wymaganych przez organy celne, w szczególności harmonogram rejsów.

3. Zezwolenie udzielane jest tylko przedsiębiorstwom żeglugowym, które:

- a) mają swoją siedzibę lub przedstawicielstwo na obszarze celnym Wspólnoty i dokumentacja zostanie udostępniona właściwym organom celnym;
- b) nie dopuściły się poważnego lub ponownego naruszenia przepisów celnych lub podatkowych;
- c) są w stanie udowodnić organom celnym, że regularna linia żeglugowa działa w sposób określony w art. 313a ust. 1; oraz
- d) zobowiązują się:
 - nie zawijać, na trasach objętych zezwoleniem, do portów państw trzecich lub wolnych obszarów celnych w porcie położonym na obszarze celnym Wspólnoty ani nie dokonywać przeładunków na pełnym morzu, oraz
 - przechowywać na pokładzie statku świadectwo zezwolenia i przedstawiać je na żądanie właściwym organom celnym.

4. Po otrzymaniu wniosku organy celne Państwa Członkowskiego, które go otrzymały (organy udzielające zezwolenia) informują o tym organy celne pozostałych Państw Członkowskich, na obszarze których znajdują się porty obsługiwane przez regularne linie żeglugowe (organy opiniujące).

Organy opiniujące potwierdzają przyjęcie wniosku.

W ciągu sześćdziesięciu dni od przyjęcia wniosku organy opiniujące przekazują informację o swojej zgodzie lub odmowie. Każda odmowa musi zostać uzasadniona. W przypadku braku odpowiedzi, organy udzielające zezwolenia wydają je i jest ono uznawane przez pozostałe zainteresowane Państwa Członkowskie.

Organy udzielające zezwolenia wydają świadectwo zezwolenia w jednym lub na żądanie w większej ilości egzemplarzy, zgodne ze wzorem określonym w załączniku 42 A i informują o tym organy opiniujące pozostałych zainteresowanych Państw Członkowskich. Każde świadectwo zezwolenia oznaczone jest numerem seryjnym, który służy do jego identyfikacji. Wszystkie egzemplarze oznaczone są tym samym numerem.

5. Po otrzymaniu zezwolenia na prowadzenie regularnych linii żeglugowych dane przedsiębiorstwo żeglugowe musi z niego obligatoryjnie korzystać. Przedsiębiorstwo żeglugowe musi powiadamiać organy udzielające zezwolenia o wycofaniu regularnych linii żeglugowych objętych zezwoleniem lub wprowadzeniu zmian.

6. O cofnięciu zezwolenia lub wycofaniu regularnej linii żeglugowej organy udzielające zezwolenia muszą powiadomić organy opiniujące zainteresowanych Państw Członkowskich, wykorzystując procedurę przewidzianą w ust. 4.

7. Jeżeli załoga statku określonego w art. 313a ust. 1 jest zmuszona, z przyczyn od niej niezależnych, do dokonania przeładunku na pełnym morzu lub do tymczasowego zatrzymania się w porcie państwa trzeciego bądź w wolnym obszarze celnym portu znajdującego się na obszarze celnym Wspólnoty, przedsiębiorstwo żeglugowe powiadamia o tym niezwłocznie organy celne następnych portów położonych na planowanej trasie danego statku.”;

6) artykuł 314 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 314

1. W przypadku gdy towary nie mogą być, w rozumieniu art. 313, uznane za wspólnotowe ich status wspólnotowy może zostać potwierdzony zgodnie z ust. 2, o ile:

- a) zostały przywiezione z innego Państwa Członkowskiego bez przekraczania po drodze terytorium państwa trzeciego; lub
- b) zostały przywiezione z innego Państwa Członkowskiego przez terytorium państwa trzeciego, przy czym transport odbywa się na podstawie jednolitego dokumentu przewozowego wystawionego w Państwie Członkowskim; lub
- c) zostały przeładowane w państwie trzecim na inny środek transportu niż ten, na który zostały pierwotnie załadowane oraz został wystawiony nowy dokument przewozowy, pod warunkiem że dołączona zostanie do niego kopia dokumentu oryginalnego wydanego na przewóz towarów z Państwa Członkowskiego wysyłki do Państwa Członkowskiego przeznaczenia. Urząd celny przeznaczenia dokonuje, zgodnie z wymogami współpracy administracyjnej Państw Członkowskich, kontroli po odprawie celnej w celu sprawdzenia prawidłowości informacji umieszczonej na kopii oryginalnego dokumentu przewozowego.

2. Wspólnotowy status towarów może zostać potwierdzony tylko:

- a) za pomocą jednego z dokumentów przewidzianych w art. 315–318; lub
- b) zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 319–323; lub
- c) z zastosowaniem dokumentu towarzyszącego określonego w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2719/92 (*); lub
- d) z zastosowaniem dokumentu przewidzianego art. 325; lub
- e) z zastosowaniem dokumentu przewidzianego w art. 816, poświadczającego wspólnotowy status towarów; lub
- f) z zastosowaniem karty kontrolnej T5, przedstawionej w art. 843.

3. Dokumenty lub procedury określone w ust. 2 nie mogą zostać wykorzystane w przypadku towarów, dla których formalności wywozowe zostały zakończone lub towarów objętych procedurą uszlachetniania czynnego (z zastosowaniem systemu cel zwrotnych).

4. Jeśli dokumenty lub procedury, określone w ust. 2, wykorzystywane są dla towarów wspólnotowych w opakowaniu zbiorczym nieposiadającym statusu wspólnotowego, na dokumencie poświadczającym wspólnotowy status towarów umieszcza się jedno z następujących oznaczeń:

- envases N
- N-emballager
- N-Umschließungen
- Συσκευασία N
- N packaging
- emballages N
- imballaggi N
- N-verpakkingsmiddelen
- embalagens N
- N-pakkaus
- N förpackning.

(*) Dz.U. L 226 z 13.8.1987, str. 2.”

7) w art. 315 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeśli dowód wspólnotowego statusu towarów jest dostarczany poprzez przedstawienie dokumentu tranzytowego T2L, wspomniany dokument sporządzany jest zgodnie z przepisami ust. 2-7 niniejszego artykułu”;
- b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Dowód wspólnotowego statusu towarów wysyłanych do lub z części obszaru celnego Wspólnoty, w przypadku gdy dyrektywa 77/388/EWG nie ma zastosowania, jest dostarczany poprzez przedstawienie dokumentu tranzytowego T2LF.

Ustęp 2-7 i art. 316-324 stosuje się *mutatis mutandis*.”;

8) w art. 317 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dowód wspólnotowego statusu towarów jest dostarczany, zgodnie z przedstawionymi niżej warunkami, poprzez przedłożenie faktury lub dokumentu przewozowego odnoszącego się do tych towarów.”;
- b) ustęp 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli całkowita wartość towarów wspólnotowych ujętych na fakturze lub dokumencie przewozowym wypełnionym i podpisanym zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu lub art. 224 nie przekracza 10 000 ECU, zgłaszający nie musi przedkładać tego dokumentu do poświadczenia przez organy celne Państwa Członkowskiego wysyłki.

W tym przypadku faktura lub dokument przewozowy musi zawierać, oprócz informacji wymienionych w ust. 2, dane szczegółowe urzędu wyjścia.”;

9) dodaje się art. 317a w brzmieniu:

„Artykuł 317a

1. Dowód wspólnotowego statusu towarów jest dostarczany, zgodnie z przedstawionymi niżej warunkami, poprzez przedłożenie manifestu przedsiębiorstwa żeglugowego odnoszącego się do tych towarów.

2. W manifestcie muszą być zawarte co najmniej następujące informacje:

- a) nazwa i pełny adres przedsiębiorstwa żeglugowego;
- b) nazwa statku;
- c) miejsce i data załadunku towarów;
- d) miejsce rozładunku towarów;

Ponadto, w manifestcie muszą być podane dla każdej przesyłki:

- a) numery konosamentu lub innego dokumentu handlowego;
- b) liczba, rodzaj, oznaczenia i numery opakowań;
- c) opis towarów;
- d) masa całkowita w kilogramach;
- e) numery kontenerów tam, gdzie ma to zastosowanie; oraz
- f) następujące oznaczenia statusu celnego:
 - litera »C« dla każdej pozycji w manifestcie zgłoszonej jako towar wspólnotowy, lub
 - litera »F« dla przesyłek towarów wysyłanych do lub z części obszaru celnego Wspólnoty, gdzie nie mają zastosowania przepisy dyrektywy 77/388/EWG, lub
 - litera »N« dla wszystkich pozostałych rodzajów przesyłek.

3. Należycie wypełniony i podpisany przez przedsiębiorstwo żeglugowe manifest zostaje, na żądanie przedsiębiorstwa, poświadczony przez organy celne Państwa Członkowskiego wysyłki. Poświadczenie to musi zawierać nazwę i pieczęć urzędu wyjścia, podpis właściwego funkcjonariusza oraz datę poświadczenia.”;

10) dodaje się art. 323a w brzmieniu:

„Artykuł 323a

1. Jeśli na podstawie art. 91 ust. 2 lit. f) Kodeksu, przewóz towarów niewspólnotowych z jednego do drugiego punktu znajdującego się na obszarze celnym Wspólnoty dokonywany jest za pośrednictwem poczty (włącznie z przesyłkami w formie paczek), organy celne Państwa Członkowskiego wysyłki zobowiązane są do umieszczenia na opakowaniach i dokumentach towarzyszących etykiety zgodnej z wzorem przedstawionym w załączniku 42 lub spowodowania, że taka etykieta zostanie odpowiednio umieszczona.

2. Jeśli przewóz towaru wspólnotowego wysłanego do lub z części obszaru celnego Wspólnoty, w których nie ma zastosowania dyrektywa Rady 77/388/EWG dokonywany jest za pośrednictwem poczty (włącznie z przesyłkami w formie paczek), organy celne Państwa Członkowskiego wysyłki zobowiązane są do umieszczenia na opakowaniach i dokumentach towarzyszących etykiety zgodnej z wzorem przedstawionym w załączniku 42 B lub spowodowania, że taka etykieta zostanie odpowiednio umieszczona.”;

11) w art. 362 ust. 2 i 3 otrzymuje brzmienie:

„2. Wyłączenie towarów z systemu gwarancji generalnej ograniczone jest do maksymalnego okresu 12 miesięcy, chyba że zgodnie z procedurą Komitetu Komisja podejmie decyzję o przedłużeniu tego okresu.”;

12) w art. 376 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) wymienione są w załączniku 52 jako przedstawiające zwiększone ryzyko, w przypadku gdy ich ilość przekracza ilość wskazaną w kolumnie 3.”;

13) w art. 381 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy towary określone w art. 311 lit. c) objęte są zgłoszeniem T2, w trzeciej części pola 1 formularza zgodnego ze wzorem przedstawionym w załącznikach 31-34 musi zostać umieszczona, obok skrótu »T2«, litera »F«.”;

14) artykuł 389 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 389

Bez uszczerbku dla stosowania art. 317 ust. 4, organy celne każdego Państwa Członkowskiego mogą zezwolić każdej osobie, zwanej dalej »upoważnionym nadawcą«, spełniającej

wymagania ustanowione w art. 390 i wnioskującej o potwierdzenie wspólnotowego statusu towarów, korzystając z dokumentu T2L, zgodnie z art. 315 ust. 1, lub z jednego z dokumentów przewidzianych w art. 317 i 317a, zwanych dalej »dokumentami handlowymi«, na korzystanie z tych dokumentów bez obowiązku przedstawienia ich do potwierdzenia przez organy celne Państwa Członkowskiego wyjścia.”;

15) w art. 419 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Urząd wyjścia w sposób wyraźny umieszcza, w polu przeznaczonym dla organów celnych na arkuszach 1, 2 i 3 listu przewozowego CIM:

- a) symbol »T1«, w przypadku gdy towary przemieszczają się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu zewnętrznego;
- b) symbol »T2«, w przypadku gdy towary przemieszczają się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu wewnętrznego, zgodnie z art. 165 Kodeksu, z wyjątkiem towarów określonych w art. 311 lit. c);
- c) symbol »T2F«, w przypadku gdy towary przemieszczają się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu wewnętrznego, zgodnie z art. 311 lit. c).

Symbole »T2« lub »T2F« poświadczane są pieczęcią urzędu wyjścia.”;

16) w art. 434 ust. 2, 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„2. Urząd wyjścia w sposób wyraźny umieszcza, w polu przeznaczonym dla organów celnych arkuszy 1, 2 i 3A i 3B wykazu zdawczego TR:

- a) symbol »T1«, w przypadku gdy towary przemieszczają się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu zewnętrznego;
- b) symbol »T2«, w przypadku gdy towary przemieszczają się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu wewnętrznego, zgodnie z art. 165 Kodeksu, z wyjątkiem towarów określonych w art. 311 lit. c);
- c) symbol »T2F«, w przypadku gdy towary przemieszczają się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu wewnętrznego, zgodnie z art. 311 lit. c).

Symbol »T2« poświadczany jest pieczęcią urzędu wyjścia.

3. Urząd wyjścia wpisuje, w polu przeznaczonym dla organów celnych na arkuszach 1, 2, 3A i 3B wykazu zdawczego TR, oddzielnie numery kontenerów zgodnie z rodzajem

towarów, które zawierają oraz odpowiednio symbol »T1«, »T2« lub »T2F«, o ile wykaz zdawczy odnosi się jednocześnie do:

- a) kontenerów przewożących towary w ramach wspólnotowej procedury tranzytu zewnętrznego;
- b) kontenerów przewożących towary w ramach wspólnotowej procedury tranzytu wewnętrznego, zgodnie z art. 165 Kodeksu, z wyjątkiem towarów określonych w art. 311 lit. c);
- c) kontenerów przewożących towary w ramach wspólnotowej procedury tranzytu wewnętrznego, zgodnie z art. 311 lit. c).

4. Jeżeli w przypadkach ujętych w ust. 3 korzysta się z wykazów wielkich kontenerów, to dla każdej ich kategorii należy sporządzić oddzielne wykazy oraz w polu przeznaczonym dla organów celnych arkuszy 1, 2, 3A i 3B wykazu zdawczego TR umieścić numery seryjne lub numery danych wykazów. Symbol »T1«, »T2« lub »T2F«, odpowiednio do kategorii wykorzystywanego kontenera, umieszcza się przy numerze lub numerach seryjnych bądź numerach wykazów.”;

17) w art. 444 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli towary, które muszą przemieszczać się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu zewnętrznego i towary, które muszą przemieszczać się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu wewnętrznego, jak przewidziano w art. 311 lit. c) Kodeksu, są równocześnie przewożone jednym transportem, to należy ująć je w oddzielnych manifestach.”;

- b) w ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„3. Manifest lub manifesty, określone w ust. 1 i 2, powinny zawierać potwierdzenie opatrzone datą i podpisane przez towarzystwo lotnicze uznające je za zgłoszenia do procedury tranzytu wspólnotowego oraz określające status celny towarów, do których się odnoszą. Tak wypełniony(-e) i podpisany(-e) manifesty są traktowane jako, odpowiednio, zgłoszenie T1 lub T2F.

Jeśli przesyłka wskazana w manifestcie odnosi się do towarów, które zostały już objęte procedurą tranzytu, przewożone są w ramach procedury uszlachetniania czynnego, składu celnego lub odprawy czasowej, towarzystwa lotnicze wpisują w manifestcie obok

odpowiedniej pozycji symbol »TD«. Symbol »TD« jest również umieszczany we właściwym lotniczym liście przewozowym wraz z zaznaczeniem wykorzystywanej procedury, numerem dokumentu tranzytowego lub transferowego, datą i nazwą urzędu, który wydał ten dokument.”;

- c) w ust. 11 lit. c) tiret trzecie otrzymuje brzmienie:

„— towarzystwo lotnicze umieszcza przy każdej pozycji figurującej w manifestcie symbol »T1« dla towarów przemieszczających się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu zewnętrznego, symbol »TF« dla towarów przemieszczających się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu wewnętrznego, przewidzianej w art. 311 lit. c), oraz symbol »C« dla towarów nieobjętych ani wspólnotową procedurą tranzytu zewnętrznego ani wspólnotową procedurą tranzytu wewnętrznego przewidzianą w art. 311 lit. c); jeśli wskazana w manifestcie przesyłka odnosi się do towarów już objętych procedurą tranzytu lub przewożonych w ramach procedury uszlachetniania czynnego, składu celnego lub odprawy czasowej, towarzystwo lotnicze wpisują w manifestcie obok odpowiedniej pozycji symbol »TD«. Symbol »TD« jest również umieszczany we właściwym lotniczym liście przewozowym wraz z zaznaczeniem wykorzystywanej procedury, numerem dokumentu tranzytowego lub transferowego, datą i nazwą urzędu, który wydał ten dokument.”;

18) artykuły 446 i 447 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 446

Stosowanie wspólnotowej procedury tranzytowej jest obowiązkowe w odniesieniu do towarów przewożonych drogą morską jedynie w przypadku regularnych linii żeglugowych, które uzyskały zezwolenie zgodnie z art. 313a.

Artykuł 447

1. W przypadku towarów objętych procedurą tranzytu, zgodnie z art. 446, ustanawiane jest zabezpieczenie w celu zapewnienia uiszczenia długu celnego i innych opłat, którymi towary mogą zostać obciążone.

2. Dla procedur określonych w art. 448, ustanowienie zabezpieczenia nie jest konieczne.”;

19) w art. 448 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. Po przyjęciu wniosku organy celne Państwa Członkowskiego, w którym przedsiębiorstwo żeglugowe ma swoją siedzibę lub przedstawicielstwo, powiadamiają organy celne pozostałych Państw Członkowskich, na terytorium których znajdują się przewidziane porty wyjścia i przeznaczenia.”;

b) ustępy 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Zezwolenie, określone w ust. 1, określa, że jeśli czynności transportu odnoszą się zarówno do towarów, które mają przemieszczać się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu zewnętrznego, jak i towarów, które mają przemieszczać się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu wewnętrznego przewidzianej w art. 311 lit. c), towary te wyszczególnia się w oddzielnych manifestach.

5. Manifest lub manifesty określone w ust. 1 i 3, zawierają potwierdzenie opatrzone datą i podpisem przedsiębiorstwa żeglugowego, uznające je za zgłoszenia do procedury tranzytu wspólnotowego oraz określające status celny towarów, do których się odnoszą. Tak wypełniony(-e) i podpisany(-e) manifest(-y) są traktowane jako, odpowiednio, zgłoszenie T1 lub T2F.

Jeżeli przesyłka wskazana w manifestcie odnosi się do towarów, które zostały już objęte procedurą tranzytu lub przewożone są w ramach procedury uszlachetnienia czynnego, składu celnego lub odprawy czasowej, przedsiębiorstwa żeglugowe wpisują w manifestcie obok odpowiedniej pozycji symbol »TD«. Symbol »TD« jest również umieszczany na konosamencie lub, stosownie do przypadku, innym dokumencie handlowym wraz z zaznaczeniem wykorzystywanej procedury, numerem dokumentu tranzytowego lub transferowego, datą i nazwą urzędu, który wydał ten dokument.”;

c) w ust. 11 lit. a) akapity pierwszy i drugi otrzymują brzmienie:

„a) W przypadku międzynarodowych przedsiębiorstw żeglugowych mających swoje siedziby lub przedstawicielstwa na obszarze celnym Wspólnoty i spełniających warunki określone w lit. b), wspólnotowa procedura tranzytowa opisana w ust. 1-10 może zostać na ich wniosek dodatkowo uproszczona.

Po przyjęciu wniosku organy celne Państwa Członkowskiego, w którym przedsiębiorstwo żeglugowe ma swoją siedzibę, powiadamiają organy celne pozostałych Państw Członkowskich, na których

terytorium znajdują się przewidziane porty wyjścia i przeznaczenia.”;

d) w ust. 11 lit. c) tiret drugie otrzymuje brzmienie:

„— przedsiębiorstwo żeglugowe umieszcza przy każdej pozycji figurującej w manifestcie symbol »T1« dla towarów przemieszczających się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu zewnętrznego, symbol »TF« dla towarów przemieszczających się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu wewnętrznego, przewidzianej w art. 311 lit. c), oraz symbol »C« dla towarów nieobjętych ani wspólnotową procedurą tranzytu zewnętrznego ani wspólnotową procedurą tranzytu wewnętrznego, przewidzianą w art. 311 lit. c); jeśli wskazana w manifestcie przesyłka odnosi się do towarów już objętych procedurą tranzytu lub przewożonych w ramach procedury uszlachetnienia czynnego, składu celnego lub odprawy czasowej, przedsiębiorstwo żeglugowe wpisuje w manifestcie obok odpowiedniej pozycji symbol »TD«. Symbol »TD« jest również umieszczany na konosamencie lub, stosownie do przypadku, innym dokumencie handlowym wraz z zaznaczeniem wykorzystywanej procedury, numerem dokumentu tranzytowego lub transferowego, datą i nazwą urzędu, który wydał ten dokument.”;

20) skreśla się art. 449;

21) tytuł części III otrzymuje brzmienie:

„Czynności uprzywilejowane

TYTUŁ I

TOWARY ZWRÓCONE;”

22) po art. 856 dodaje się tekst w brzmieniu:

„DZIAŁ II

PRODUKTY RYBOŁÓWSTWA MORSKIEGO ORAZ INNE PRODUKTY POCHODZĄCE Z POŁOWÓW NA MORZU TERYTORIALNYM PAŃSTWA TRZECIEGO DOKONYWANYCH PRZEZ STATKI RYBACKIE WSPÓLNOTY

Artykuł 856a

1. Odstąpienie od naliczania należności celnych przywozowych dla produktów określonych w art. 188 Kodeksu jest uzależnione od przedstawienia świadectwa potwierdzającego zgłoszenie o dopuszczenie tych produktów do swobodnego obrotu.

2. Dla produktów, które mają zostać dopuszczone do swobodnego obrotu we Wspólnocie, w okolicznościach określonych w art. 329 lit. a)-d), kapitan wspólnotowego statku rybackiego dokonującego połowów morskich wypełnia pola 3, 4 i 5 i w razie potrzeby 9 świadectwa. Jeżeli na pokładzie statku dokonuje się przetworzenia, kapitan wypełnia również pola 6, 7 i 8.

Artykuł 330, 331 i 332 stosuje się przy wypełnianiu odpowiednich pól na świadectwie.

Przy zgłaszaniu o dopuszczenie towarów do swobodnego obrotu zgłaszający wypełnia na świadectwie pola 1 i 2.

3. Świadectwo musi być zgodne z wzorem przedstawionym w załączniku 110a i sporządzane jest zgodnie z przepisami ust. 2.

4. W przypadku ubiegania się o dopuszczenie produktów do swobodnego obrotu w porcie, w którym są rozładowane ze wspólnotowego statku rybackiego, który dokonał połowu, odstępstwo określone w art. 326 ust. 2 stosuje się *mutatis mutandis*.

5. Do celów ust. 1-4 terminy »wspólnotowy statek rybacki« i »wspólnotowy statek — przetwórnia« zachowują znaczenie, jak zdefiniowano w art. 325 ust. 1, zaś pojęcie »produkty« obejmuje produkty i towary określone w art. 326-332, w przypadku gdy odwołujemy się do tych przepisów.

6. W celu zapewnienia właściwego stosowania ust. 1-5, administracje Państw Członkowskich udzielają sobie wzajemnej pomocy przy kontroli autentyczności świadectw i prawdziwości zawartych w nich danych.”;

23) artykuł 870 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 870

Każde Państwo Członkowskie przechowuje do dyspozycji Komisji wykaz przypadków, w których zastosowano przepisy art. 869 lit. a), b) lub c).”;

24) w art. 889 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Każde Państwo Członkowskie przechowuje do dyspozycji Komisji wykaz przypadków, w których zastosowano przepisy ust. 1 akapit drugi.”;

25) w załączniku 37 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia;

26) w załączniku 38 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia;

27) dodaje się załącznik 42 A, jak przedstawiono w załączniku III do niniejszego rozporządzenia;

28) dodaje się załącznik 42 B, jak przedstawiono w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia;

29) w załącznikach 46, 47 i 54 symbole „T2ES” i „T2PT” zastępuje się symbolem „T2F”;

30) załączniki 48, 49, 50 i 54 zastępuje się odpowiednio załącznikami V, VI, VII i VIII do niniejszego rozporządzenia;

31) załącznik 52 (Wykaz towarów, przy transporcie których kwota gwarancji ryczałtowej zostaje podwyższona) zastępuje się załącznikiem IX do niniejszego rozporządzenia;

32) skreśla się załącznik 56 (Wykaz towarów o podwyższonym ryzyku, w stosunku do których zwolnienie z gwarancji nie może zostać udzielone);

33) dodaje się załącznik 110a, jak przedstawiono w załączniku X do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Rozporządzenie (EWG) nr 409/86 traci moc.

Artykuł 3

Formularze określone w art. 1 pkt 29 i 30, które były używane przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia mogą być dalej wykorzystywane aż do wyczerpania nakładu, najpóźniej do 31 grudnia 1999 r., pod warunkiem że zostaną w nich wprowadzone odpowiednie zmiany.

Artykuł 4

Przepisy art. 1 pkt 11 stosuje się również do decyzji przyjętych na podstawie art. 362 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, które mają zastosowanie w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 1 pkt 12 i 26 (w odniesieniu do pkt 2 i 3 załącznika II), 31 i 32 stosuje się od 1 lutego 1998 r.

Artykuł 1 pkt 2-10, 13-20, 25, 26 (w odniesieniu do pkt 1 załącznika II), 27, 28 i 29 stosuje się od 1 lipca 1998 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 stycznia 1998 r.

W imieniu Komisji

Mario MONTI

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

W tytule II A 1 załącznika 37 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„W trzeciej części pola należy wstawić symbol »T1«, »T2« lub »T2F« w przypadku korzystania z wspólnotowej procedury tranzytowej lub »T2L« bądź »T2LF« w przypadku niestosowania wspólnotowej procedury tranzytowej, należy jednak potwierdzić wspólnotowy status towarów.”

ZAŁĄCZNIK II

Załącznik 38 otrzymuje brzmienie:

1. Trzecia część pola 1 otrzymuje brzmienie:

„Tę część pola należy wypełnić tylko w przypadku wykorzystania formularza do celów wspólnotowej procedury tranzytowej lub jako dokumentu potwierdzającego wspólnotowy status towarów.

Wykorzystuje się następujące symbole:

T1: Towary przemieszczające się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu zewnętrznego;

T2: Towary przemieszczające się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu wewnętrznego, zgodnie z art. 165 Kodeksu, inne niż towary określone w art. 311 lit. c);

T2F: Towary przemieszczające się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu wewnętrznego, zgodnie z art. 311 lit. c);

T: Przesyłka mieszana towarów, do których odnoszą się co najmniej dwa spośród następujących przypadków:

— towary przemieszczające się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu zewnętrznego,

— towary przemieszczające się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu wewnętrznego, zgodnie z art. 165 Kodeksu, inne niż towary ujęte w art. 311 lit. c),

— towary przemieszczające się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu wewnętrznego, ujęte w art. 311 lit. c);

T2L: Dokument potwierdzający wspólnotowy status towarów;

T2LF: Dokument potwierdzający wspólnotowy status towarów wysłanych do lub z części obszaru celnego Wspólnoty, gdzie nie mają zastosowania przepisy dyrektywy 77/388/EWG.”

2. Przypis dolny ⁽⁴⁾ dodaje się do tekstu odnoszącego się do kodu 3 w wykazie pierwszych cyfr kodów dla pola 36 tak, że tekst otrzymuje brzmienie :

„3. Inny dokument określający preferencje celne (EUR 1, ATR ⁽⁴⁾ lub równoważny dokument)

⁽⁴⁾ W przypadku gdy stosowany jest do celów ustalania pochodzenia towarów.”

3. Ponadto do wykazu kodów dla pola 36 dodaje się następujący tekst:

a) do pierwszej cyfry kodu:

„0 Żaden z poniższych przypadków”

b) do następnych dwóch cyfr kodu:

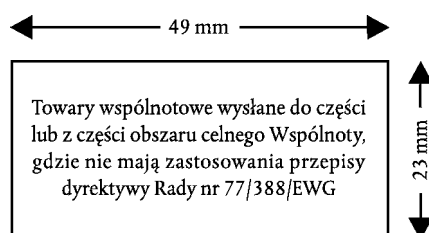
„99 Nieobciążanie należnościami celnymi na mocy prawodawstwa wspólnotowego lub przepisów wynikających z zawartych przez Wspólnotę Umów o unii celnej.”

<p>1. Wnioskodawca (nazwa i pełny adres przedsiębiorstwa żeglugowego lub jego przedstawiciela)</p> <p>☐</p>	<p>Numer seryjny:</p> <p style="text-align: center;">ŚWIADECTWO REGULARNYCH LINII ŻEGLUGOWYCH</p> <p style="text-align: center;">— art. 313a rozporządzenia (EWG) nr 2454/93</p>
<p>2. Porty (trasa z wymienionymi portami w kolejności zawijania)</p>	
<p>3. Statki regularnej linii żeglugowej</p>	
<p>4. Inne informacje</p>	
<p>5. Oświadczenie przedsiębiorstwa żeglugowego lub jego przedstawiciela</p> <p>Ja, niżej podpisany oświadczam, że statki należące do regularnej linii żeglugowej, do której odnosi się wniosek:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. kursują tylko między portami znajdującymi się na obszarze celnym Wspólnoty, 2. nie zawijają do portów ani poza obszarem celnym Wspólnoty ani nie zatrzymują się w wolnym obszarze celnym portu na obszarze celnym Wspólnoty; i 3. nie dokonują jakichkolwiek przeładunków na pełnym morzu. <p>Data: (Podpis)</p>	
<p>A. Organ celny wydający świadectwo zezwalające na regularną żeglugę:</p> <p>Nazwa: Data: Pieczęć</p> <p>Adres:</p> <p>Państwo Członkowskie: (Podpis)™</p>	

ZAŁĄCZNIK IV

„ZAŁĄCZNIK 42 B

ŻÓŁTA ETYKIETA

Kolor: czarne litery na żółtym tle.”

ZAŁĄCZNIK V

„ZAŁĄCZNIK 48

WZÓR I

WSPÓLNY TRANZYT/WSPÓLNOTOWA PROCEDURA TRANZYTOWA

GWARANCJA GENERALNA

(Gwarancja generalna dla kilku czynności tranzytu przeprowadzanych na mocy Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej/kilku czynności tranzytu wspólnotowego dokonywanych na mocy odpowiednich rozporządzeń wspólnotowych)

I. Zobowiązanie poręczyciela

1. Niżej podpisany ⁽¹⁾.....

.....

zamieszkały (z siedzibą) w ⁽²⁾.....

.....

.....

niniejszym składa solidarnie poręczenie w urzędzie składania gwarancji w

do maksymalnej kwoty...

wobec Wspólnoty Europejskiej, w skład której wchodzi: Królestwo Belgii, Królestwo Danii, Republika Federalna Niemiec, Republika Grecka, Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska, Irlandia, Republika Włoska, Wielkie Księstwo Luksemburga, Królestwo Niderlandów, Republika Austrii, Republika Portugalska, Republika Finlandii, Królestwo Szwecji, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz wobec Księstwa Andory, Republiki Węgierskiej, Republiki Islandii, Królestwa Norwegii, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki San Marino, Republiki Słowackiej, Konfederacji Szwajcarskiej i Republiki Czeskiej ⁽³⁾, za wszystkie kwoty, zarówno należności głównej jak i dalszych zobowiązań i wydatków, w tym nieprzewidzianych — włączając cła, podatki i inne opłaty z wyjątkiem kar pieniężnych.....

— które główny zobowiązany ⁽⁴⁾

jest winien lub będzie winien wymienionym państwom z tytułu naruszeń lub nieprawidłowości popełnionych podczas dokonywania przez niego czynności tranzytu objętych Konwencją o wspólnej procedurze tranzytowej/wspólnotową procedurą tranzytową.

2. Niżej podpisany zobowiązuje się, w terminie 30 dni od pierwszego pisemnego wezwania właściwych władz państw określonych w ust. 1, niezwłocznie uiścić żądane kwoty do wysokości wymienionej kwoty maksymalnej, o ile przed upływem tego terminu właściwe władze nie zostaną przekonane, że w trakcie dokonywania czynności tranzytu objętych Konwencją o wspólnej procedurze tranzytowej/wspólnotową procedurą tranzytową nie doszło do naruszeń lub nieprawidłowości w rozumieniu ust. 1.

Na wniosek niżej podpisanego właściwe władze mogą, z uzasadnionych powodów, przedłużyć trzydziestodniowy termin od dnia wezwania do zapłaty, w którym niżej podpisany zobowiązany jest uiścić żądane kwoty. Koszty wynikające z przedłużenia terminu, w szczególności odsetki, należy tak wyliczyć, aby odpowiadały one kwocie pobieranej z tego tytułu na rynku pieniężnym lub finansowym danego państwa.

Kwota nie może zostać pomniejszona o kwoty, które na mocy tego zobowiązania zostały już zapłacone, jeżeli nie wystąpiono z regresem wobec niżej podpisanego w odniesieniu do czynności tranzytu objętych Konwencją o wspólnej procedurze tranzytowej/wspólnotową procedurą tranzytową, która zaczęła się przed przyjęciem poprzedzającego wezwania do zapłaty lub w ciągu następujących 30 dni od daty otrzymania wezwania.

3. Niniejsze zobowiązanie jest wiążące od dnia jego przyjęcia przez urząd składania gwarancji.

Umowa gwarancyjna może być w każdej chwili rozwiązana przez niżej podpisanego, jak również przez państwo, na terytorium którego znajduje się urząd składania gwarancji.

Rozwiązanie umowy staje się skuteczne szesnastego dnia po powiadomieniu drugiej strony.

Niżej podpisany(-a) pozostaje odpowiedzialny(-a) za uiszczenie kwot, które mogą stać się wymagalne w odniesieniu do czynności tranzytu objętych Konwencją o wspólnej procedurze tranzytowej/wspólnotową procedurą tranzytową, w ramach tego zobowiązania, rozpoczętych przed dniem, w którym rozwiązanie umowy gwarancji stało się skuteczne, nawet jeśli płatności zażądano po tej dacie.

4. Do celów niniejszego zobowiązania niżej podpisany podaje adres do doręczeń ⁽⁵⁾, ⁽²⁾.....

.....

jak również we wszystkich innych państwach określonych w ust. 1:

Państwo	Imiona i nazwisko lub nazwa przedsiębiorstwa oraz pełny adres
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Niżej podpisany(-a) uznaje, że wszelka korespondencja i uwagi oraz wszystkie formalności lub środki proceduralne odnoszące się do niniejszego zobowiązania, które zostały wysłane lub złożone na piśmie pod jednym z adresów do doręczeń zostały należycie doręczone.

Niżej podpisany uznaje właściwość sądów miejsca, w którym ma swój adres do doręczeń.

Niżej podpisany zobowiązuje się utrzymać stałe adresy do doręczeń; ewentualna zmiana jednego lub kilku z nich może nastąpić tylko po wcześniejszym poinformowaniu urzędu składania gwarancji.

Sporządzono w, dnia.....

.....

(podpis) ⁽⁶⁾

II. Przyjęcie przez urząd składania gwarancji

Urząd składania gwarancji.....

Zobowiązanie poręczyciela przyjęte dnia.....

.....

(pieczęć i podpis)

⁽¹⁾ Imię i nazwisko lub nazwa przedsiębiorstwa.

⁽²⁾ Pełny adres.

⁽³⁾ Wykreślić nazwę Umawiającej się Strony lub państwa (Andora, San Marino), przez obszar których towary nie będą przewożone.

⁽⁴⁾ Imię i nazwisko lub nazwa oraz pełny adres głównego zobowiązanego.

⁽⁵⁾ Jeżeli przepisy prawne danego państwa nie przewidują adresu do doręczeń, poręczyciel musi wyznaczyć w każdym z państw określonych w ust. 1 pełnomocnika do przyjmowania korespondencji. Do orzekania w kwestiach spornych wynikających z tej gwarancji właściwe są sądy miejsca, w którym poręczyciel lub jego pełnomocnicy mają adresy do doręczeń.

⁽⁶⁾ Podpisujący musi przed złożeniem podpisu zaznaczyć pismem odręcznym »Gwarancja na kwotę...«, podając kwotę słownie.»

ZAŁĄCZNIK VI

„ZAŁĄCZNIK 49

WZÓR II

WSPÓLNA PROCEDURA TRANZYTOWA/TRANZYT WSPÓLNOTOWY

GWARANCJA POJEDYNCZA

(Gwarancja dla pojedynczej czynności tranzytowej dokonywanej na mocy Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej/pojedynczej czynności tranzytu wspólnotowego przeprowadzanej na mocy odpowiednich rozporządzeń wspólnotowych)

I. Zobowiązanie poręczyciela

1. Niżej podpisany ⁽¹⁾
-
- zamieszkały (z siedzibą) w ⁽²⁾.....
-
- niniejszym składa solidarnie poręczenie w urzędzie wyjścia w.....
- do maksymalnej wysokości.....
- wobec Wspólnoty Europejskiej, w skład której wchodzi: Królestwo Belgii, Królestwa Danii, Republika Federalna Niemiec, Republika Grecka, Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska, Irlandia, Republika Włosa, Wielkie Księstwo Luksemburga, Królestwo Niderlandów, Republika Austrii, Republika Portugalska, Republika Finlandii, Królestwo Szwecji, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz wobec Księstwa Andory, Republiki Węgierskiej, Republiki Islandii, Królestwa Norwegii, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki San Marino, Republiki Słowackiej, Konfederacji Szwajcarskiej i Republiki Czeskiej ⁽³⁾,
- za wszelkie kwoty, zarówno należności głównej jak i dalszych zobowiązań i wydatków, w tym nieprzewidzianych, włączając cła, podatki i inne..... opłaty z wyjątkiem kar pieniężnych, które.....
- główny
- zobowiązany ⁽⁴⁾
- jest winien lub będzie winien wymienionym państwom z tytułu naruszeń lub nieprawidłowości popełnionych podczas dokonywania przez niego czynności tranzytu objętych Konwencją o wspólnej procedurze tranzytowej/wspólnotową procedurą tranzytową
- z urzędu wyjścia w
- do urzędu przeznaczenia
- w odniesieniu do wskazanych poniżej towarów:.....
-
2. Niżej podpisany zobowiązuje się, w terminie 30 dni od pierwszego pisemnego wezwania właściwych władz państw określonych w ust. 1, niezwłocznie uiścić żądane kwoty do wysokości wymienionej kwoty maksymalnej, o ile przed upływem tego terminu właściwe władze nie zostaną przekonane, że w trakcie dokonywania czynności tranzytu objętych Konwencją o wspólnej procedurze tranzytowej/wspólnotową procedurą tranzytową nie doszło do naruszeń lub nieprawidłowości w rozumieniu ust. 1.

Na wniosek niżej podpisanego właściwe władze mogą, z uzasadnionych powodów, przedłużyć trzydziestodniowy termin od dnia wezwania do zapłaty, w którym niżej podpisany zobowiązany jest uiścić żądane kwoty. Koszty wynikające z przedłużenia terminu, w szczególności odsetki, należy tak wyliczyć, aby odpowiadały one kwocie pobieranej z tego tytułu na rynku pieniężnym lub finansowym danego państwa.

ZAŁĄCZNIK VII

„ZAŁĄCZNIK 50

WZÓR III

WSPÓLNY TRANZYT/WSPÓLNOTOWA PROCEDURA TRANZYTOWA

GWARANCJA RYCZAŁTOWA

(System gwarancji ryczałtowej)

I. Zobowiązanie poręczyciela

1. Niżej podpisany ⁽¹⁾.....

.....

zamieszkały (z siedzibą) w ⁽²⁾

.....

składa solidarnie poręczenie w urzędzie składania gwarancji w

wobec Wspólnoty Europejskiej, w skład której wchodzi: Królestwo Belgii, Królestwa Danii, Republika Federalna Niemiec, Republika Grecka, Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska, Irlandia, Republika Włoska, Wielkie Księstwo Luksemburga, Królestwo Niderlandów, Republika Austrii, Republika Portugalska, Republika Finlandii, Królestwo Szwecji, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz wobec Księstwa Andory, Republiki Węgierskiej, Republiki Islandii, Królestwa Norwegii, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki San Marino, Republiki Słowackiej, Konfederacji Szwajcarskiej i Republiki Czeskiej, na kwotę należności głównej, dalszych zobowiązań, wydatków i nieprzewidzianych kosztów — łącznie z cłami, podatkami i innymi opłatami, z wyjątkiem kar pieniężnych — które główny zobowiązany jest lub będzie winien wymienionym państwom z tytułu naruszeń lub nieprawidłowości popełnionych w związku z dokonywanymi czynnościami tranzytowymi objętymi Konwencją o wspólnej procedurze tranzytowej/wspólnotową procedurą tranzytową, i w odniesieniu do których niżej podpisany przejął zobowiązanie poprzez wystawienie tytułów gwarancyjnych, do maksymalnej kwoty 7 000 ECU na każdy tytuł gwarancyjny.

2. Niżej podpisany zobowiązuje się, w terminie 30 dni od pierwszego pisemnego wezwania właściwych władz państw określonych w ust. 1, niezwłocznie uiścić żądane kwoty do wysokości maksymalnej kwoty 7 000 ECU na każdy tytuł gwarancyjny, o ile przed upływem tego terminu właściwe władze nie zostaną przekonane, że w toku dokonywania czynności tranzytu objętych Konwencją o wspólnej procedurze tranzytowej/wspólnotową procedurą tranzytową, nie doszło do naruszeń lub nieprawidłowości w rozumieniu ust. 1.

Na wniosek niżej podpisanego właściwe władze mogą, z uzasadnionych powodów, przedłużyć trzydziestodniowy termin od dnia wezwania do zapłaty, w którym niżej podpisany zobowiązany jest uiścić żądane kwoty. Koszty wynikające z przedłużenia terminu, w szczególności odsetki, należy tak wyliczyć, aby odpowiadały one kwocie pobieranej z tego tytułu na rynku pieniężnym lub finansowym danego państwa.

3. Niniejsze zobowiązanie jest wiążące od dnia jego przyjęcia przez urząd składania gwarancji.

Umowa gwarancyjna może być w każdej chwili rozwiązana przez niżej podpisanego, jak również przez państwo, na terytorium którego znajduje się urząd składania gwarancji.

Rozwiązanie Umowy staje się skuteczne szesnastego dnia po powiadomieniu drugiej strony.

Niżej podpisany(-a) pozostaje odpowiedzialny(-a) za uiszczenie kwot, które mogą stać się wymagalne w odniesieniu do czynności tranzytu objętych Konwencją o wspólnej procedurze tranzytowej/wspólnotową procedurą tranzytową, w ramach tego zobowiązania, rozpoczętych przed dniem, w którym rozwiązanie umowy gwarancji stało się skuteczne, nawet jeśli płatności zażądano po tej dacie.

4. Do celów realizacji niniejszego zobowiązania niżej podpisany podaje miejscowy adres do doręczeń ⁽³⁾, ⁽²⁾
.....
.....

jak również we wszystkich innych państwach określonych w ust. 1:

Państwo	Imiona i nazwisko lub nazwa firmy oraz pełny adres
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Niżej podpisany(-a) uznaje, że wszelka korespondencja i uwagi oraz wszystkie formalności lub środki proceduralne odnoszące się do niniejszego zobowiązania, które zostały wysłane lub złożone na piśmie pod jednym z adresów do doręczeń, zostały należycie doręczone.

Niżej podpisany uznaje właściwość sądów miejsc, w których ma swój adres do doręczeń.

Niżej podpisany zobowiązuje się utrzymać stałe adresy do doręczeń, ewentualna zmiana jednego lub kilku z nich może nastąpić tylko po wcześniejszym poinformowaniu urzędu składania gwarancji.

Sporządzono w, dnia

.....

(podpis) ⁽⁴⁾

II. Przyjęcie przez urząd składania gwarancji

Urząd gwarancyjny

Zobowiązanie poręczyciela przyjęte dnia

.....

(stempel i podpis)

(1) Imiona i nazwisko lub nazwa firmy.
(2) Pełny adres.
(3) Jeżeli przepisy prawne danego państwa nie przewidują adresu do doręczeń, poręczyciel musi wyznaczyć w każdym z państw określonych w ust. 1 pełnomocnika do przyjmowania korespondencji. Do orzekania w kwestiach spornych wynikających z tej gwarancji właściwe są sądy miejsc, w których poręczyciel lub jego pełnomocnicy mają adresy do doręczeń. Zobowiązania wynikające z drugiego i czwartego akapitu ust. 4 muszą być odpowiednio zgodne.
(4) Podpisujący musi przed złożeniem podpisu zaznaczyć pismem odręcznym »Gwarancja na kwotę ...«, podając kwotę słownie.»

TC 31 — ŚWIADCTWO GWARANCYJNE

(przód)

Uwaga: W przypadku rozwiązania umowy gwarancyjnej, niniejsze świadectwo należy niezwłocznie zwrócić do urzędu składania gwarancji.

1. Ważne do	Dzień	Miesiąc	Rok	2. Nr
3. Główny zobowiązany (nazwisko i imię, lub nazwa przedsiębiorstwa, pełny adres i kraj)				
4. Poręczyciel (nazwisko i imię, lub nazwa przedsiębiorstwa, pełny adres i kraj)				
5. Urząd składania gwarancji (nazwa, pełny adres i kraj)				
6. Suma gwarancji (w walucie krajowej)	cyframi:		słownie:	
7. Urząd składania gwarancji zaświadcza, że w/w głównemu zobowiązanemu zostało udzielone zezwolenie na dokonywanie tranzytu wspólnotowego T1/T2/T2F na obszarach celnych, których nazwy nie zostały skreślone:				
WSPÓLNOTA EUROPEJSKA, ANDORA, WĘGRY, ISLANDIA, NORWEGIA, POLSKA, SŁOWACJA, SZWAJCARIA, CZECHY				
8. Ważność przedłużono do: Dzień Miesiąc Rok _____ _____ _____ załącznik			W, dnia	
			(miejsce podpisania) (data)	
W, dnia				
(miejsce podpisania) (data)				
(podpis funkcjonariusza i pieczęć urzędu składania gwarancji)			(podpis funkcjonariusza i pieczęć urzędu składania gwarancji)	

9. Osoby upoważnione do podpisywania zgłoszeń T1, T2 i T2F w imieniu głównego zobowiązanego

(Na odwrocie)

10. Nazwisko, imię i wzór podpisu osoby upoważnionej	11. Podpis głównego zobowiązanego (*)	10. Nazwisko, imię i wzór podpisu osoby upoważnionej	11. Podpis głównego zobowiązanego (*)

(*) Jeśli głównym dłużnikiem jest przedsiębiorstwo, osoba podpisująca się w polu 11 podaje swoje nazwisko, imię i zajmowane stanowisko.

ZAŁĄCZNIK IX

„ZAŁĄCZNIK 52

**WYKAZ TOWARÓW, PRZY TRANSPORCIE KTÓRYCH KWOTA GWARANCJI RYCZAŁTOWEJ
ZOSTAJE PODWYŻSZONA**
**WYKAZ TOWARÓW O PODWYŻSZONYM RYZYKU, W STOSUNKU DO KTÓRYCH ZWOLNIENIE Z
GWARANCJI NIE MOŻE ZOSTAĆ UDZIELONE**

Kod HS	Wyszczególnienie	Ilość odpowiadająca kwocie ryczałtowej 7 000 ECU
1	2	3
ex 01.02	Żywe bydło	4 000 kg
02.02	Wołowina mrożona	3 000 kg
04.02	Mleko i śmietana, zagęszczane lub zawierające dodany cukier lub inny środek słodzący	5 000 kg
ex 04.05	Masło i inne tłuszcze oraz oleje otrzymane z mleka	3 000 kg
08.03	Banany, łącznie z bananami rajsłkimi, świeże lub suszone	8 000 kg
17.01	Cukier trzcinowy lub buraczany i chemicznie czysta sacharoza, w formie stałej	7 000 kg
2207.10	Alkohol etylowy nieskażony o zawartości objętościowej alkoholu wynoszącej 80 % lub więcej	3 hl
ex 22.08	Wyroby spirytusowe, likiery i inne napoje alkoholowe	5 hl
2402.20	Papierosy	35 000 sztuk

1. Zgłaszający (imię i nazwisko lub nazwa przedsiębiorstwa oraz pełny adres)	ŚWIADECTWO na produkty rybołówstwa złowione przez wspólnotowe statki rybackie na wodach terytorialnych państwa trzeciego	
2. Oświadczenie zgłaszającego Ja, niżej podpisany, oświadczam, że produkty i towary wymienione w polach 4 i 6 spełniają warunki określone w art. 186 Wspólnotowego Kodeksu Celnego Data: (Podpis)	3. Wspólnotowy statek rybacki Nazwa: Numer rejestru: Port macierzysty: Bandera:	
4. Produkty rybołówstwa morskiego (nazwa i rodzaj) Numery kontenerów:	5. Masa całkowita (kg) ⁽¹⁾	
6. Towary uzyskane z opisanych wyżej produktów (rodzaj) Numery kontenerów:	7. Kod CN	8. Masa całkowita (kg)
9. Oświadczenie kapitana wspólnotowego statku rybackiego Ja, niżej podpisany, (Imię i nazwisko), kapitan statku wskazanego w polu 3, oświadczam, że produkty określone w polu 4: zostały złowione na wodach morza terytorialnego (kraj lub terytorium) — zostały poddane na pokładzie statku przetworzeniu zarejestrowanemu na stronie dziennika pokładowego, zaś otrzymane towary zostały opisane w polu 6 ⁽²⁾ Data: Podpis:		
10. Oświadczenie składane w przypadku pierwszego przeładunku ze wspólnotowego statku rybackiego Produkty i/lub towary opisane w niniejszym dokumencie zostały przeładowane na niżej wymieniony statek: (a) Nazwa: (b) Nr rejestru statków: (c) Bandera: (d) Imię i nazwisko kapitana: Przeładunek został zarejestrowany na stronie.....dziennika pokładowego wspólnotowego statku rybackiego. Przeładunek został zarejestrowany na stronie.....dziennika pokładowego statku przejmującego produkty i/lub towary. Data: (Podpis kapitana wspólnotowego statku rybackiego) (Podpis kapitana statku przejmującego)		

11. Oświadczenie składane w przypadku poddania produktów przetworzeniu na pokładzie statku, na który dokonano przeładunku ⁽³⁾

Na pokładzie statku wskazanego w polu 10 produkty określone w polu 4 zostały poddane przetworzeniu zarejestrowanemu na stronie.....dziennika pokładowego, a towary uzyskane w wyniku tych procesów zostały wskazane w polu 6.

Data:

(Podpis kapitana)

12. Oświadczenie składane w przypadku drugiego przeładunku bez późniejszego przetworzenia produktów

Produkty i/lub towary określone w niniejszym dokumencie zostały przeładowane na niżej wymieniony statek:

(a) Nazwa:

(b) Nr rejestru statków:

(c) Bandera:

(d) Imię i nazwisko kapitana:

Przeładunek został zarejestrowany na stronie.....dziennika pokładowego statku, z którego przeładowano produkty i/lub towary

Przeładunek został zarejestrowany na stronie.....dziennika pokładowego statku przejmującego produkty i/lub towary

Data:

(Podpis kapitana statku rybackiego, z którego przeładowano produkty i/lub towary)

(Podpis kapitana statku przejmującego)

13. Zaświadczenie organu celnego kraju lub terytorium niebędącego częścią obszaru celnego Wspólnoty

Niżej podpisany organ celny zaświadcza, że produkty i/lub towary określone w polach 4 i/lub 6 pozostawały nieprzerwanie pod dozorem celnym i nie zostały poddane innym zabiegom niż tym mającym na celu ich konserwację.

Data przybycia produktów i/lub towarów:

Data wysyłki produktów i/lub towarów:

Środek transportu wykorzystany przy ponownej wysyłce na obszar celny Wspólnoty:

Pełny adres urzędu celnego:

Pieczęć

Kraj lub terytorium:

Data:

(Podpis)

Uwagi